

DOLENJSKE NOVICE

Izhajajo 1. in 15. vsacega meseca. Cena jim je s poštnino vred za celo leto naprej 2 K, za pol leta 1 K. Naročnina za Nemčijo, Bosno in druge evropske države znaša 2 K 50 h, za Ameriko pa 3 K. — Dopise sprejema urednik, naročnino in oznanila tiskarna J. Krajec nasl. v Novem mestu.

Vsem cenjenim naročnikom in bralcem:

„Vesela aleluja!“

Gospodarske stvari.

Topinambura.

Topinambura, laška ali svinjska repa, tudi divji krompir imenovana, je rastlina, ki je k nam iz Amerike zanešena že v 17. stoletji, ki pa je kljub temu še malo razširjena. Naši gospodarji je malo gojë in je pogostoma niti ne poznajo. Največ pripomore k temu to, ker uživajo njen pridelek le prešiči, konji in ovce. V krajih, kakor pri nas, kjer se pečamo s prešičjo rejo v obilni meri, ima saditev te rastline pomen in bi bilo želeti, da bi se razširila. Sad te rastline uporabljamo v največji meri takrat, ko nam navadno primanjkuje druge krme ali smo vsaj zaradi nje v zadregi in to je spomladi.

Topinambura kot rastlina je podobna solnčnici, njen sad „gomolji“ pa krompirju; dozori navadno ne. Te gomolje pustimo čez zimo v zemlji. V zgodnji spomladi, ko se rabijo, se skopljejo, skuhamo in ž njimi se krmi prašiče. Surovi gomolji se pokladajo konjem in ovcam. Topinambura je trpežna, večletna rastlina; treba jo je samo enkrat zasaditi, razmnožuje se pozneje sama. Vspeva v vsaki zemlji. Pridelek ima obilen in obstoji v gomoljih (na 1 a se računi 1—2 met. centa) in v slami (na 1 a se računi do polovice met. centa).

Slama se uporablja za nastil, sveže perje se rabi v krmljenje.

Topinambura se zasadi prvo leto za brazdo kakor krompir, pozneje se sama razploduje, ker ostanejo v zemlji vedno gomoljčki, ki na novo poženejo. Za seme se vzame srednje debele gomolje. Za 1 a se potrebuje približno 10 kg topinambure (1 kg velja navadno 10 h), ki se dobi pri boljše oskrbovanih posestvih. Nadaljno oskrbovanje je prav priprosto. Topinambura hitro zraste in se zgosti. Vže drugo leto se razraste, da je dotični prostor zaraščen čez in čez. Vsako spomlad, ko je dobro ped visoka, se nekoliko zredči s tem, da se vse šibke in pregosto rastoče rastline odstrani in potem okoplje. Prostor, kjer sadimo topinamburo, naj bo izvzet iz kolobarjenja, gnoji se ji le vsako tretje leto.

Kratek navod o pogozdovanju.

Kmetijstvo skrbi za sedanjost,
Gozdarstvo pa za prihodnost.

Dandanes obrača vsak razumen gospodar gozdu največjo pozornost. Posebno očitno to vidimo pri umno oskrbovanih veleposestvih. Enako skrb naj ima slehern posestnik gozda, ker je gozd neka hranilnica, ki sicer donaša nizke obresti, zato pa gotove, ker blaži podnebje, podpira enakomernejo temperaturo in nam varuje, da našo itak plitvo zemeljsko plast ne odnesó nalivi in ne izpere dež in sneg. Poleg umnega oskrbovanja je potrebno, da vé vsak gospodar, kako bode pomnoževal v gozdu drevje, kaj bode storil z izsekanimi gozdnimi parcelami in kako bode najuspešneje zopet pogozdil.

Gozdna drevesa se pomnožujejo naravnim pôtem ali umetno. Naravni gozd nastane iz semena, katero odpada od starih dreves in iz mladik, ki zrastejo iz štorov in korenin. Umetno pa gozd pomlajujemo po semenu, če seme gozdnih dreves posejemo v gozdu ali po sadikah, katere v gozdnih drevesnicah izgojene iz semena, v gozd presadimo.

Najvažnejše za vsacega gospodarja je, da zna to slednje delo pravilno izvršiti, ker s tem more najhitreje svoje izsekane gozdne parcele pogozditi ter mu je najpopred pričakovati novega naraščaja.

Dve- in triletna sadike gozdnih dreves dobimo za male novčiče v državnih gozdnih drevesnicah ali pri zasebnikih. Tudi si jih moremo sami izgojiti.

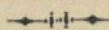
Gozdne parcele, katere nameravamo s sadikami zasaditi, morejo imeti različno lego in različno zemljo. V suhih zemljah, strminah in visokih gorah se gosto sadi po 0·6—1 m vsaksebi. V dobrih, globokih zemljah in ravninah se sadi po 1·2—1·5 m vsaksebi. Majhne sadike se sadi gosteje kot večje, običajno 1—1·2 m narazen. Tam, kjer zemljišče dopušča, naj se sadi pravilno t. j. v vrstah. Taka pravilna saditev ne provzroči veliko več dela, ima pa mnogo prednosti pred nepravilno, največjo že v tem, da so drevesa enakomerno razdeljena po prostoru in se tedaj tudi enakomerno razvijajo. V krajih, kjer je veliko kamenja ali ki so že deloma zaraščeni, se seveda ne more saditi v vrstah, drugod naj bi se pa to povsod storilo. Redni gozd se lažje nadzoruje in les lažje spravlja in izpeljuje. Za saditev v vrstah se potrebuje dolgo vrv, na katero se določeno razdaljenost sadik zaznamuje in s katero se potem določuje mesto za saditev.

Sadi se v jamice, katere z motiko ali z drugim primernim orodjem naredimo. Jamice naj bodo do

30 cm globoke in 30 cm široke, skopljejo naj se že v jeseni ali zgodnji spomladi, da zemlja premrzne in se zrahlja. Če je zemlja rahla in se sadi enoletne sadike, napravijo se le luknjice s kakim klinom.

Posebno je važno pri saditvi, da se ohranijo sadike sveže in da se jih sadi pravilno. V ta namen skrbi saditelj, da ima pripravljene sadike v posodi, v koji je ilovčasta voda, da ž njo še pred saditvijo osveži korenine in koreninice, da se preveč ne posuše, ter da sadi le zdrave sadike. Sadike se sadi ravno tako globoko, kakor so rasle popred, ne globočeje, ne plitveje. Korenine se morajo tako uravnati, kakor so popred rasle, zasujejo se z najboljšo zemljo in tako, da ne ostane nikake praznine okoli njih. V strminah in suhih legah se napravijo jamice nižje od površja, da se v njih steka vlažnost.

Zasajene parcele se potem zavaruje proti živini bodisi, da se jih zagradi ali na drug način. Pozneje se pazi, da razni gozdni pleveli, kakor praproti, borovnice, malinjek itd. ne zažude mladih sadik. Če je potreba, mora se ta plevel požeti in sploh nasad čist ohraniti. Sadike, ki so se posušile, se prihodnjo spomlad nadomesti t. j. podsadi z novimi. Na tak način se zadobi enakomeren in popoln naraščaj.

Politični pregled.

Omeniti nam je najprej nekaj, kar je slovensko javnost zares močno osupnilo. Znano je vsakemu, da obstoji — utajiti tega pač ni več mogoče — zveza med narodno-napredno in nemško stranko, zveza, ki je našim skupnim narodnim koristim že silno veliko škodila, četudi je naperjena proti katoliško-narodni stranki v prvi vrsti. Kdor tega ne sprevidi, je ali zaslepljen ali pa trdovraten. V Jesenicah in Tržiču vršile so se pred par tedni občinske volitve. Oba kraja sta znamenita po svoji industriji, posebno važne pa so Jesenice, katere postanejo kmalu križališče dveh velikanskih železničnih prog in kot take ključ do naše dežele. V obeh krajih pa živi nekaj Nemcev, ki nimajo srčnejših želja, kakor Slovence izpodriniti ali ponemčiti, ki pa na to tudi delajo z vsemi močmi in sredstvi, naj so poštena ali nepoštena. In pri volitvah na Jesenicah bi bili Slovenci skoro skoro podlegli, v Tržiču pa so in v občinskem zboru nimajo večine. Kdo je temu kriv? Ravno prej omenjena nenaravna zveza. Med Nemci in liberalci so se vršila pogajanja, da bi Nemci in njih pristaši dobili večino, a vendar so se dobili možje, ki so imeli še toliko narodnega čuta, da so odvrnili to sramoto; liberalci in klerikalci so skupno šli v boj zoper skupnega sovražnika Nemca. V Tržiču so pa Slovenci podlegli. Od liberalnega slovenskega vodstva se je baronu Schweglu obljubilo, da se tržiški slovenski liberalci vzdržé glasovanja pri občinskih volitvah, pod pogojem, da Nemci volijo dr. Ferjančiča. Tako je ob zadnjih državnozbornih volitvah dr. Ferjančič zmagal, sedaj pri občinskih pa so Slovenci podlegli. Čisto gotovo je, da so se trije slovenski volivci v prvem razredu vzdržali volitev. Bržčas so bili samo ti trije obveščeni o tem medsebojnem dogovoru, ker se je samim to zdelo vendarle preveč — recimo nečastno. To tudi potrjuje pismo ba-

rona Schwegelna z dne 19. avg. 1901. In teh dejstev ne utaji in ne uniči nobeno še toliko zabavljanje in zavijanje. Ravno kdor skoči po koncu in razgraja, pokaže, da je zadet. Naš list ni bojevit list, ni bil in ne bo, a smatrali smo za svojo nalogo in dolžnost, to pribiti in povedati, kako varuje koristi slovenskega naroda narodno-napredna stranka. Vse drugo: izvajanje posledic in sodbo prepustimo razumnosti bravcev.

Slovanska zveza je imela 26. marca sejo, v kateri je zopet sklepala o svojem stališču napram spremembi poslovnika drž. zbora. Dr. Šusteršič pravi, da vlade v tem ni treba podpirati. „Slovanska zveza“ je prvotno na predlog dr. Šusteršiča sklenila, da glasuje proti spremembi poslovnika, a ta predlog je bil pozneje na predlog dvornega svetnika Ploja spremenjen in se je sklenilo, da klub glasuje za spremembo poslovnika. V tej seji „Slovanske zveze“ je nastopil dr. Šusteršič za to, naj ostane pri prvotnem sklepu, da klub glasuje proti spremembi poslovnika. Ko se je večina izrekla proti temu predlogu, je dr. Šusteršič odložil klubovo načelstvo. Vodstvo kluba je sedaj v rokah dr. Ivčeviča.

Jugoslovanski klub je sklenil, da bo glasoval proti dovolitvi državnega proračuna in sicer zato, kar se je posebno povdarjalo, ker hoče vlada Jugoslovane izročiti Nemcem v roke. Da je temu res tako, pričajo razni dogodki na Štajerskem, Koroškem in v Primorju. Kar se pa tiče zvišanja civilne liste, je sklenil klub, da bo glasoval za zvišanje.

V državnem zboru pričelo se je preresetavanje nagodbenih zakonskih načrtov. Nekateri so zadovoljni, večina ne, in zato je vse polno govornikov oglašanih in so že govorili za ali proti. Pri tej priliki je prav izvrstno govoril naš vrli poslanec Povše. V daljšem govoru je mej živahnim odobravanjem našteval in dokazoval zlasti one napake in nedostatke v nagodbi, s katerimi zastopniki poljedelstva nikakor ne morejo biti zadovoljeni. Pač je zvišana carina za vnanje žito, a to ni zasluga avstrijske, marveč ogrske vlade. Na drugi strani pa za uvoz lanu, mleka, kož in lesa ni določena nobena carina, kar je le nam v škodo, ker sosedne države skrbno varujejo svoje poljedelstvo.

Ob obletnici smrti puntarja Košuta je razgrajalo v Budimpešti nad tisoč vseučiliščnikov. Raz vseučilišče so razvili črno zastavo in prisilili profesorje, da so ustavili predavanja. Naposled je prišlo do spopada s policijo, katero so ometavali s kamenjem. Pridružilo se je mnogo drugih ljudi. Stražniki so šli nad množico z golimi sabljami. Več policistov in 17 dijakov je težko ranjenih.

Na Portugalskem se nahaja državna uprava v jako slabih rokah. Zato so pa državne blagajne prazne. Da bi se napolnile, začela je vlada strašno navijati davčni vijak. Zato je prišlo v mestu Coimbro do hudih izgrediv, ki so podobni bolj revoluciji nego izgreodom. Davčni nadzorniki morali so bežati iz mesta, drugače bi jih razburjeno ljudstvo ubilo. Mej nemiri, ki so trajali štiri dni, je bilo ubitih 8 oseb, in mnogo ranjenih je bilo tudi več vojakov, ki so prišli iz vseh krajev mirit nezadovoljneže.

Francoska zbornica je s 300 proti 257 glasovom sprejela predlog komisije, da se odreče dovoljenje za delovanje v Franciji vsem kongregacijam, ki se pečajo s poukom. Tako so framazoni v ime svobode izvršili

največje nasilstvo. V nobeni deželi na svetu ne prepovedujejo katoličanom, da ne bi smeli pošiljati otrok v verske šole, niti na Angleškem, in v svobodni napredni Ameriki. V katoliški Franciji pa katoliški stariši ne smejo svojih otrok pošiljati v katoliške šole.

LISTEK.

V RIM!

Do Padove.

To Vam je bilo živahno že pred 11. uro dne 26. februarja na kolodvoru v Šiški! Sicer nas ni bilo tako silno veliko, krog 60, a vendar vsi tako živi in veseli. Nobenega kislega obraza in nikakih otožnih očí! Vse skrbi smo pustili doma in sedaj gremo v Rim. Skoro skoro nastopimo daljno, a lepo pot. Nič nas ne skrbi in tudi ne vprašamo, kaj se utegne pripetiti: saj smo romarji v prvi vrsti in ne izletniki, romarji, ki smo se z vsem zaupanjem priporočili Bogu, predno smo šli.

Našli smo se stari znanci in prijatelji in sošolci, pa hitro smo se tudi seznanili med seboj in bili prijatelji tudi z drugimi, dasi se prej nismo videli nikdar. Razdelili so nam razne nakaznice in zapisnike in karte in romarska znamenja, katera smo si brž pripeli.

Vlak pripila in prisope: še en pozdrav, in kmalu smo v vozech, vsi vkup, kar nam jako ugaja. En pisk — z Bogom Ljubljana, z Bogom domovina! — oni, ki so nas prišli spremiti, nas pozdravljajo še in še, a kmalu smo na vižmarskem polju. Na vsaki postaji še kdo vstopi, pristrčno sprejet in bratsko pozdravljen. „Gospoda, jaz sem ta in ta, yzemite na znanje, da se mi ne bo treba vsakemu posebej kazati“, se oglasi tam iz kota nekdo; splošno pritrdjevanje in smeh. Za vse lepote gorenjske strani smo danes kar neobčutni, k večjemu kak novinec na tej progi sili k oknu in gleda in se čudi. Mi ostali pa poiščemo zapisnik potnikov, ki smo ga dobili v Ljubljani, in pričnemo razmotrivati sopotnike. 579 nas je iz cele Avstrije. Vsi narodi zastopani, vsi stanovi, vsi slojevi. Oni, ki je lahko dal svoj denar za pot, kakor oni, ki ga je hranil za to leta in leta in tudi tisti, ki bo moral domu prišedši štediti: vsi taki in enaki smo tu. Naš romarski vlak je res mala Avstrija, mnogolična in mnogojezična. A eno nas druži, četudi nas loči 10 drugih rečij: katoličani smo vsi, to kažemo celemu svetu, zvesti sinovi sv. rimske stolice, udani otroci sv. Očeta, h katerega slavnostnemu dnevu gremo. In v tej mali Avstriji smo mi Slovenci častno zastopani: krog 90 nas je, torej približno šestina. Duhovnikov iz cele Avstrije je blizu 110 (našli smo namreč, da je zapisnik tu in tam pomanjkljiv, zato navajamo okroglo število), Slovencev 25. Veliko je plemstva, dosti tudi uradnikov in tovarnarjev, a ne zmanjka se rokodelcev, kmetov in obrtnikov. „Se vidi, da gremo k socialnemu papežu“, opomni eden, ko smo vse to preresetali in spravili zapisnike ter segli po kovčkih, kajti Kranjske bo kmalu konec in potem nas ne mara več ta vlak.

V Trbižu izstopimo. Ker nam je čakati precej časa, divimo se krasnemu razgledu s kolodvora, pišemo — seveda razglednice, in tako mine čas, da stopimo v vlak, ki naj nas potegne do meje. Na levi pozdravimo Marijo na še visoko zamenjenih sv. Višarjih, na desni se spomnimo hrabrih junakov pri Malborgetu, za naprej nas je pa skrb pred — financarji. Kar kdo vé, vsak pové, da nas pripravi v strah. A v zadostenje tudi nekdo pové, da zato, ker so taki, financarjev nobeden ne pride v nebesa in ne v pekel, — seveda laških —, ker tem bomo padli v roke in zobe! Vesten potopisec naj sem, zato tudi zapišem, kar je oni povedal. Pripovedoval je tako le:

„Financar je umrl. Kar naravnost proti nebesom jo ureže in samozavestno potrka na vrata nebeška, saj je vaje, da se mu vsaka odpró na mah. A tu se je zmotil, četudi se v življenju ni nikoli. Sv. Peter sicer odpre, a financarja ne pusti notri.

„Kdo pa si?

„Ta in ta, financar.“

„Prijatelj, takega človeka pa še nisem videl. Pol si vojak, pol tudi nisi. Čudno. Sam sem bil vojak, a tacihi nisem videl. Le počakaj, grem poklicat druge svetnike-vojake; če te kdo pozna, te pustim notri, če ne pa —“, kaj je govoril naprej, financar ni slišal, ker je že zaloputnil vrata. Čez nekaj časa se spet odpró, in cela truma jih pride! Longin in Florijan, Henrik in Vaclav, in kar je še vojakov-svetnikov, tudi oče Radecki med njimi. Ogledujejo financarja in vsi zatrjujejo: „Tacihi vojakov jaz nisem imel.“ „Vidiš, prijatelj“, povzame sv. Peter, „nihče te ne pozna v nebesih. Vojak nisi; kaj si, ne vemo, neznanih ljudij pa tu gori ne vzamemo. Le hodi dalje.“

Financar je bil v zadregi. V svoji nevolji jo mahne v pekel. Čudom se čudi vrag, da jo ta kar sam primaha tja, da ni treba iti ponj. Kaj, ko bi bil to kak tak kovač, ki je kedaj vragom prikrivil kremplje, ki so pogledali skozi vrata; tako so jih bili namreč iz strahu pred njim tiščali. Ne, to ni kovač. Zato široko odpre vrata in vljudno pozdravi prišleca. A ta se ne zmeni za pozdrav, marveč viha nos in duha ž njim. „Kaj pa tu kuhate in žgete v teh kotlih? Kje pa imate „licenc?“ In že izvleče vrstico in pečatni vosek, da jim kotle zapečati. Toda, vrag brez ognja in peklenskih kotlov? To ne gre; zato ga prav z lepo postavijo pred prag.“

Ko je pripovedovalec končal, vprašam ga, če je bil to laški financar? „Seveda, seveda“, hiti oni. In vsi so laškim financarjem privoščili to smolo.

Pa vlak je že v Pontablju. Zadnja avstrijska postaja. Kaj bo pa sedaj? Gremo tu ven, ali se peljemo na Laško?

Domače vesti.

(Župnija Krško) ob Savi je podeljena č. g. Ivanu Renier, tamošnjemu župnemu upravitelju.

(Umrli) je čast. g. Jernej Kosec, župnik v Skocijanu pri Turjaku. N. v m. p.!

(Umrli) je dne 19. marca v Rudolfovem g. Fr. Papež, posestnik in čevljarški mojster. Od l. 1857. nadalje je bil pri meščanski godbi; bil je dober in priden godec, večkrat je nadomestoval kapelnika; 26 let je bil tudi izvršujoč član tukajšnjega gasilnega društva. — Lep pogreb ob veliki udeležbi sorodnikov, prijateljev, znancev in tukajšnjih društev je pričal o njegovi priljubljenosti, ki jo je užival med someščani. Naj v miru počiva!

(Mesečna konferenca) za duhovščino novomeške dekanije bode dne 14. aprila (veliki torek) v Stopičah ob 10. uri dopoldne

(Dolenjsko pevsko društvo) namerava napraviti večji zabaven večer 18. aprila, spomladanski koncert pa 9. maja t. l. Več o tem prihodnjič.

(Sola Glasbene Matice v Novem Mestu) priredi koncert 2. maja t. l.

(Delniško društvo „Narodni dom“ v Rudolfovem) je imelo 30. sušca t. l. občen zbor, ki sicer ni bil sklepčen, pri katerem se je pa ugotovilo, da je društvo dolžno rezervnemu fondu več kakor je imelo prihodkov, da torej zopet ne bo moč izplačati nikake dividende. Za ureditev društvenih razmer se razpiše poseben občen zbor.

(Dol. Sokol v Novem mestu) vprizori v saboto dne 4. aprila 1903 ob polu 8. uri zvečer v prostorih „Nar. doma“ narodno igro „Deseti brat“. Vstopnina: Sedeži od I. do IV. vrste 2 K, ostali 1 K 40 h, stojišča 1 K, dijaki 60 h. Društveniki plačajo polovico vstopnine. — Vstopnice prodajajo se od 1. aprila 1903 naprej v trgovini gospoda Jos. Moranc in na večer predstave pri blagajni.

(Dijaška služba božja v Novem mestu). Prečastito predstojništvo frančiškanske cerkve je v sporazumljenju s sl. vodstvom c. kr. višje gimnazije določilo, da morajo obiskovalci iz mesta in zlasti z dežele pri dijaški službi božji t. j. ob nedeljah in praznikih ob 8. uri, prepustiti klopi na listni (možki) strani, in oni prostor med klopmi in zidom na isti strani, dijakom c. kr. višje gimnazije.

(Poštni nabiralnik). Z 1. aprilom t. l. ustanovi se v Št. Lovrencu na Temenici poštni nabiralnik, katerega se je g. Francu Potokarju, učitelju in voditelju v Št. Lorencu izročilo.

C. kr. okrajno glavarstvo Rudolfovo 25. marca 1903.

(Načelstvo dolenskega kletarskega društva) v Novem mestu vabi svoje člane, da se polnoštevilno vdeležijo občnega zbora, ki se vrši v četrtek, dne 23. aprila t. l. ob 2. uri popoldne v dvorani restavracije g. J. Windischer-ja v Kandiji pri Novem mestu s sledečim dnevnim redom: 1. poročilo načelstva o delovanju zadruga, 2. poročilo nadzorstva o letnem računu in bilanci, 3. predlog načelstva glede razdelitve obresti od deležev, 4. izvolitev novega uda v načelstvo ter 5. raznoternosti. Ob enem se naznanja, da je po § 47. društvenih pravil letni račun in bilanca od 15. marca t. l. dalje v pisarni načelnika gg. članom na vpogled izložena. — Za načelstvo dolenskega kletarskega društva v Novem mestu, dne 14. marca 1903.

Bohuslav Skalicky, t. č. načelnik.

(Iz Šmihela pri Novem mestu) se javi, da je bil ondi 29. preteklega meseca sklep duhovnih vaj. Ob ugodnem vremenu se je zbrala od blizu in daleč velikanska množica vernega ljudstva. Slovesno procesijo je vodil mil. g. prošt dr. S. Elbert ob obilni azistenci. Obhajanih je bilo do 2700, zares lepo število za šmihelsko faro! Iskrena hvala za tolik uspeh gospodom misijonarjem in drugim gospodom, ki so nam prihiteli na pomoč. Bog jim povrni stotero!

(Obrtna zadruga) imela je svojo drugo letošnjo sejo dne 21. marca 1903 ob navzočnosti naslednjih odbornikov, in sicer iz Novega mesta gg.: Frančič, Malovič, Goleš, Horvat, Mikolič, G. Murn, Kastelic in Weis, in iz Kandije g. Val. Appe. Predseduje g. Frančič in otvori sejo, ko je nje sklepčnost konstatiral, ob 8. uri zvečer. Seja se vrši po dnevnem redu in sicer nastopno: 1. pretresuje se prošnja Florijana Viranta iz Toplic za podelitev samostojne krojaške obrti; tej prošnji se enoglasno s pridržkom ugodno, da se ima prositelj podvržeti pri g. Mikoliču v Novem mestu poskušnji, ter da se mu bode, ako isto s povoljnim uspehom dovrši, naprošena obrt podelila. — 2. Prošnja Josipa Kulovica iz Uršnih sel za podelitev samostojne krojaške obrti se enoglasno zavrne, ker se prositelj ni dovolj izkazal glede zmožnosti, kakor tudi sploh ni nobenega učnega ali pomočniškega spričevala doprinesel. — 3. Prošnja Ivana Poglajen iz Bele cerkve za podelitev mizarske obrti se iz ravno istih razlogov kakor prejšnja zavrne. — 4. Prošnjam Marko Radeža in Ivan Jazbeca, oba iz Novega mesta, za podeljenje podpore iz veseliškega zaklada, naraslega ob prireditvi predpustne veselice, se enoglasno ugodno ter se vsakemu po 5 K podeli. — 5. Gospod Horvat izjavi sledeči predlog: obrtna zadruga tirja Ivan Šaleharja za zaostalo pristopnino kot učenec. Ker je pa isti, ko se je učil čevljarški obrt pri g. Blažiču v Novem mestu, le temu izročil denar, da bi ga oddal obrtni zadrugi, slednji tega pa storil ni, v tem slučaju tedaj ne zadene krivda Šaleharja, ampak dotičnega mojstra. Gospod poročevalec tedaj predlaga, da bi se na podlagi tega ne tirjalo več Šaleharja, ampak g. Blažiča, kar se enoglasno sprejme. — 6. Predlog g. Maloviča, da bi se pri prijavljanju pomočnikov in učencev od strani tesarjev in zidarjev pri obrtni zadrugi napram dotičnim mojstrom ostreje postopalo kakor tudi, da bi se glede delokroga istih natančno določila izdala, se enoglasno sprejme z odredbo, da naj načelstvo posebno vse tesarje v novomeškem okrožju natanko obvesti, katera dela spadajo v njih delokrog, da ne bodo isti posebno mizarje s tem pri delu škodovali, da prevzemo v njih obrt spadajoča dela. — 7. Predlog g. načelnika, da naj bi se pri obrtni zadrugi določile vsak ponedeljek od 2. do 3. ure popoldne v zadrugi prostori gostilne „pri Slonu“ v Novem mestu uradne ure, se enoglasno sprejme. — Slednjič predlaga gospod Horvat, da bi se odboru veseliškega odseka za predpustno veselico izrekla najtoplejša zahvala za njegovo priznano žrtvovallnost, kar navzoči gospodje odborniki z navdušenjem sprejmejo. Nato se gosp. predsednik zahvaljuje gg. odbornikom za udeležitev seje in isto ob 11. uri ponoči zaključijo.

(Predstava), ki jo je priredilo kat. društvo rokodelskih pomočnikov sv. Jožefa dan, obnesla se je prav izvrstno. Že dolgo društveni zbor ni tako izborno popeval, ko ravno ta večer. „Slovo“ morali so nam na splošno zahtevanje še enkrat zapeti. Bilo je seveda treba prej dosti truda, a zato tudi ni manjkalo pohvale in priznanja. Brez nič pa ni nič. Torej le vstrajno naprej v petju in veselili se bomo že naprej Vašega nastopa! — Igrokaz „Sanje“ je že sam na sebi jako hvaležna

igra. Prizori so nekateri zares ganljivi in podučni. — Nad vse čudno je torej, da so si nekateri izmed občinstva dovolili spustiti se v glasen krohot ravno v najlepših prizorih in s tem uničili utis gotovo do polovice. Spričevala razsodnosti in takta si s tem niso zaslužili. Kdor misli, da so predstave le zato, da nam vzbujajo smeh, in da se je torej treba pri vsaki predstavi smejati, se pač močno moti. Kako neumestno je n. pr. smeh ob zadnjem prizoru, ko oče sinu da svoj blagoslov, pač vsakdo sprevidi; ravno tako je bilo zadnjič pri „Divjem lovcu“: ko mati po stari, pristno narodni in globoko krščanski navadi sina prekriža, predno ga zvezanega odpeljejo, udari vsa dvorana v glasen smeh! — Uloge so bile to pot res dobro razdeljene in kar je poglavitno, vsestransko dobro naučene: vsak je storil vse, kar je le mogel. Tako gladko in dovršeno že davno niso igrali vrli naši rokodelci. Zato je bilo pač želeti več občinstva, kakor ga je bilo, in tudi več gmotnega uspeha. Pa kaj čemo: slutiti so kaj resnega pri igri, a to temu in onemu ni po volji, da bi ga sploh kedaj smele obiti resne misli.

(Oddaja cepljenih trtiz podružnične trtnice v Novem mestu.) Kdor je naročil cepljene trte pri kmetijski podružnici v Novem mestu, ta naj pride po nje v ponedeljek 6. aprila ob 2. popoldne na Hočevanje marof, ki leži ob Ločenski cesti. Kdor ne utegne tega dne sam priti ali po trte poslati, ta jih lahko dobi tudi še na Veliki četrtek, dne 9. aprila ob 9. zjutraj. Tisti naročnik, ki se ne zglašuje ob imenovanih dneh za trte, izgubi pravico do njih. Cepljene trte se oddajajo le proti takojšnjemu plačilu. Pri tej priliki bo oddala podružnica tudi več tisoč sajenk (bilf) riparije portalis, deloma po znižani ceni.

(Ogenj). Dne 22. marca t. l. ob 8. uri dopoldne začelo je goretj v vasi Maline in zgorelo 12 hiš, več gospodarskih poslopij in vse v njih nahajajoče se reči, enemu gospodarju tudi 5 glav goveje živine in 4 prešiči. Ker je bila ta dan nedelja, odšli so vsi odrasli vaščanje v cerkev, doma so pa ostali le mali otroci in ti so zažgali. Gorela je hiša za hišo in pogorela bi bila vsa vas, ko bi ne bila prišla semiška požarna bramba na pomoč. Ta je s pomočjo došlih ljudi iz semiške in tudi suhorske občine omejila ogenj in rešila polovico vasi. Pri tem požaru se je videlo, da je tu požarna bramba potrebna in nadjati se je, da ji bodo Semičanje v prihodnje bolj prijazni kot do sedaj. Škoda je 56.000 kron. Le dva gospodarja sta imela zavarovana svoja poslopja.

(Acetylenovo razsvetljavo) namerava, kakor vidimo iz seje mestnega odbora 20. marca t. l., vpeljati Novo mesto. To vprašanje prevzel je poseben odsek štirih udov. Z veseljem sprejeli smo to novico, kajti starodobna pomanjkljiva razsvetljava našega mesta obstoji še vedno v petrolejkah, mej tem, ko imajo drugi manjši kraji že davnej vpeljano plinovo ali pa električno razsvetljavo. Ker je pa vpeljava plina ali elektrike radi raznih težkoč skoraj nemogoča, je res najbolje, da se sprijaznimo z acetylenom, kateri je že itak v nekaterih hišah Novega mesta v rabi in sicer v občo zadovoljnost dotičnih lastnikov. Acetylen daje jako svetlo, močno in zelo mirno luč, pri tem ni primeroma predrag ter pri količkej pazljivosti tudi brez vsake nevarnosti.

(Red za letne sejme) in tržne dni v Rudolfovem, ponatis iz „Dol. Novic“, dobiva se pri J. Krajec nasl., komad po 5 vinarjev.

(Pošten mož) je Miha Žibert, posestnik v Račji vasi pri Cerkljah. Dobil je po pomoti, ker sta se dva bankovca skupaj držala, od nas 200 K preveč, pa jih je iz lastnega nagiba nam vrnil, za kar se mu lepo zahvaljujemo.

Okrajna posojilnica v Krškem.

(Današnji list) obsega deset strani.

Naznanila mestnega magistrata.

(Seja občinskega odbora) v Rudolfovem z dne 20. marca 1903. Navzoči: župan g. pl. Sladovič; svetovalci: gg. Rosman, Umek, Pauser jun.; odborniki: gg. Bruner, Ferlič Janez, Gandini, Golja, Gustin, Hočevanje, Kopač, Mogolič, Mramor, Dr. Poznik, Skale, Vidic; virilni glas: g. Ogoreutz; zapisnikar: tajnik Štukelj. Gospod župan konstatuje sklepčnost odbora, otvori sejo, ter imenuje kot overovatelja zapisnika današnje seje gospoda Pauserja jun. in gospoda dr. Poznika. — Predno se preide na dnevni red, g. župan izrazi toplo zahvalo mestnemu odborniku g. c. kr. gimn. prof.

Ignacu Fajdigi, kateri je zapustil Novo mesto. Isti je veliko let deloval v mestnem odboru, kakor tudi pri mestni branilnici v korist občine. — Gosp. župan predlaga, da se taistemu v zapisniku izreče topla zahvala za njegov trud, kateri predlog je mestni odbor soglasno sprejel. — Na to pozdravi g. župan novo nastopivšega odbornika g. Vajkarta Gandinija, c. kr. dežel. sod. svetnika ter polaga istemu na srce, da deluje v korist in prosperih mestne občine. — Nadalje naznanja gospod župan, da je umrl gosp. dr. Andrej Vojska, c. kr. dežel. sod. nadsvetnik v pokoju po rodbini za ubožni zaklad podaril 200 K ter se je isti rodbini izrazila v imenu mestne občine pismena zahvala. — Na to preide gospod župan na dnevni red: 1. Čitanje zadnjega zapisnika št. 233. Zapisnik se prečita ter odobri. 2. Poročilo gospodarskega odseka radi nakupa prostora za novo gimnazijo. — Predno se preide na vprašanje radi prostora za gimnazijo, predlaga gospod župan, da se sklep zadnje odborove seje mora razveljaviti in sicer glede tega, ker je dotični prostor premalo pristopen za poslopje gimnazije. Pri glasovanju se prejšnji sklep seje z dne 6. febr. 1903 soglasno razveljavi. — Na to predlaga gospodarski odsek, da se prostor, kateri je svoječasno v priloženem načrtu zaznamovan pod stavbišče št. III., ležeče poleg novega okrožnega sodišča — ponudi naučnemu ministerstvu brezplačno za stavbišče nove višje gimnazije. To stavbišče je jako pripravnno in na lepem kraju ležeče. Nadalje naznanja, da sta g. župan in g. Adolf Gustin sklenila z dotičnimi posestniki zemljišče začasno pogodbo na dve leti in sicer tako, da kakor hitro naučno ministerstvo ta prostor odobri, bode to zemljišče mestna občina od dotičnih posestnikov prevzela ter plačala. — Po daljši debati, katere so se udeležili razni gg. odborniki, se pri glasovanju predlog gospodarskega odseka soglasno sprejme, kakor tudi, da se kupljeno zemljišče po odobrenju naučnega ministerstva, prevzame ter izplača. — 3. Poročilo gospodarskega odseka o prošnji g. Franc Seidla glede odpusta obresti. — Gospodarski odsek predlaga, da se zaostale obresti po svoječasnno sklenjeni pogodbi imajo iztirjati, ter se ob enem kot nepreklicni zadnji rok do 1. maja 1903 določi. Po preteku tega časa se pa županstvu naroči, da potrebno ukrene, da se ta zadeva končno reši. — 4. Poročilo gospodarskega odseka glede posekanja smrek v mestni hosti. — Gospodarski odsek poroča, da bi moral g. Josip Košiček do konca februarja 1903 vse smreke, katere je v pogodbi prevzel v mestni hosti, posekati, kar pa do danes še ni storil in ima še 180 smrek za posekati, ter predlaga, da se mu za posekanje teh smrek zadnji rok dovoli do 10. aprila t. l. Ako do tega časa g. Josip Košiček teh 180 smrek ne poseka in občini ne plača, naj se za ostale smreke dražba razpiše, ter postopa v smislu sklenjene pogodbe. — Predlog se soglasno sprejme. — 5. Poročilo policijskega odseka glede oprostitve plačila pasjega davka. — Za oproščenje plačevanja pasjega davka so prosili sledeči: Antonija Bevc, Franc Kastelic, Franc Nagelj in Franc Mramor. Policijski odsek predlaga, naj se prosilci oprostitjo od plačevanja pasjega davka za leto 1903 in sicer pod pogojem, da imajo pse kot čuvaje vedno na verigi priklenjene. Predlog se soglasno sprejme. — Poročilo policijskega odseka o pritožbi stražnika Janeza Hrovata. — Policijski odsek predlaga, da se pritožba bivšega mestnega stražnika Janeza Hrovata radi odpustitve iz mestne službe kot neutemeljena zavrne, ter njegova odpustitev od strani županstva potrdi. Po daljši debati se ta predlog soglasno sprejme. — 7. Poročilo županstva o zgradbi kanala od nove hiše okrajnega glavarstva. — Gosp. župan razlaga, da se bo kanal, kateri bode izpeljan od novega poslopja okrajnega glavarstva do Krke, predno bo zgradba dodelana, izdelal, ter da se vse predela dogotove in dogovori s posestniki dotičnih parcel, po katerih bo ta kanal izpeljan. Posestniki teh parcel so: velečast. kolegijatni kapitelj, g. Anton Hočevnar in g. Neža Jelenc. Kolegijatni kapitelj kakor tudi g. Anton Hočevnar so prostor, koder bode kanal izpeljan, prepustili občini brezplačno, g. Neža Jelenc po sovaruhu g. Franc Perkotu pa zahteva sledeče odškodnine: a) pri napravi kanala od □ m 20 h, b) vsakoletno priznanilo pristojbino 10 kron, c) da se izkopana semena na odkazani prostor razpiše in poravnava ter ves prostor z dobrim semenom zaseje, kateri se bo pri zgradbi kanala pokvaril, d) ako se kanal pozuejša leta odkriva in popravlja, ima se od vsakega □ m 10 h plačati, kakor tudi se ima pri vsakokratnem popravilu g. Neža Jelenc obvestiti. — Gospodarski odsek predlaga, da se tri člane mestnega odbora voli, kateri naj napravi pogodbo pod ugodnejšimi pogoji. Po daljši debati, v katero so posegli razni gg. odborniki, se je vsestransko povdarjalo, da je g. Neža Jelenc svoječasnno obljubil, dovoliti izpeljavo kanala mestni občini po njenem travniku, brez vsakih pogojev, in g. Franc Perko je takrat sam potrebo tega kanala povdarjal ter občino zagotovil, da se bo isti brez vsakih denarnih prispevkov izpeljal po posestvu g. Neža Jelenc. Predlog gospodarskega odseka se sprejme soglasno in izvolijo v ta odsek gg.: Umek, Bruner, Mogolič. — Ker je ta zadeva zelo nujna, se prosilci dotični odsek, da isto v osmih dneh reši. — 8. Poročilo županstva glede upeljave acetylene razsvetljave mesta, ter volitev posebnega odseka 4 udov za pretresovanje tega vprašanja. — G. župan omenja sledeče: Razna mesta v naši državi kakor tudi v inozemstvu imajo že acetylenko luč upeljano v lastni režiji in tudi nekateri podjetniki sami izkušajo dobiti koncesijo za upeljavo te luči, ker se po izkušnjah, kolikor je sedaj znano, dotični kapital dobro obrestuje. Za rentabiliteto ene acetylene centrale zadostuje po poizvedbah 600 luči. — Novo mesto bi potrebovalo eno acetylenko centralo z 1200 do 1500 luči, ker imamo pa veliko raznih javnih poslopij, kakor tudi javnih lokalov, bi se število 1000 luči v kratkem času zamogla doseči. — Nadalje omenja gospod župan potrebo, da bi Novo mesto zadobilo primerno razsvetljavo, katere bi bila za javno porabo občine, kakor tudi za privatnike, za razne urade, oziroma gostilničarje, prodajalce itd. Danes so največ razširjene tri vrste razsvetljave, namreč: plin, električna luč in acetylin. Plinova luč je za Novo mesto predraga, ker je mesto premajhno, ravno tako je tudi električna luč predraga, ker nima na razpolago stalno in močno vodno moč, toraj nam preostaja le, da se pečamo z vprašanjem, ali ne bi kazalo za Novo mesto upeljati acetylenko luč. Zato predlaga, da se izvoli odsek 4 udov, kateri ima to vprašanje razmotrivati in svoj elaborat predložiti mestnemu odboru. — Po daljši debati o tem vprašanju ter povdarjanju važnosti, ako bi se upeljala v Novem mestu moderna razsvetljava, se predlog soglasno sprejme, ter se izvolijo v dotični odsek: gosp. župan

pl. Sladovič ter gg.: Karol Rosman, Adolf Gustin in Josip Ogorentz. — 9. Poročilo županstva glede dražbe gramoz za ulice. G. župan poroča, da je bila javna dražba za gramoz za posipavanje ulic razpisana in se je te dražbe samo g. Josip Mogolič udeležil. Taisti je ponudil gramoz po 5 K 20 h m³. Nabavilo se ga je 100 m³. Odbor to poročilo odobri. — 10. Poročilo pregledovalcev mestnih računov za leto 1902. Ta točka se odloži od današnjega dnevnega reda do prihodnje seje. — 11. Volitev enega člana kot zastopnika mesta v šolski odbor obrtne nadaljevalne šole. — Kot zastopnik mesta v šolski odbor obrtne nadaljevalne šole v Rudolfovem izvoli se soglasno sedanji zastopnik c. kr. šolski svetnik in gimnazijski ravnatelj g. dr. Franc Detela. — 12. Poročilo županstva v stavbeni zadevi Janeza Puca. Prebere se pritožba Janeza Puca proti odloku županstva glede postavljanja ene lesene šupe na dvorišču proti ulici, kakor tudi glede zidanja in poprave hiše. — G. župan poroča v tej zadevi sledeče: Dne 26. julija 1902 vršil se je ogled pri Janezu Pucu glede stavbe hiše; dne 29. julija 1902 izdal se je Janezu Pucu odlok, ter taistemu natanko naročilo, kake preuredbe se mu dovoljujejo in se je v temu odloku opozoril, da se sploh držati mora točno stavbenega reda, v zadnji točki tega odloka se ga je pa opozorilo: „kake druge preuredbe ali razširjenja stavbe na dvorišču se imajo pravočasno stavbeni oblasti naznaniti.“ — Pri ogledu samem je stavbeni odsek opozoril Janeza Puca, da lesene šupe, kakor je v načrtu, ne sme postaviti, ker tega ne dovoljuje stavbeni red in tudi ne mestna občina, da bi se lesene šupe med hišami kakor v tem slučaju, z licem na ulico, postavljale. Janez Puc se sploh pri zgradbi svoje hiše ni držal niti načrta niti predpisanih pogojev, kar tudi sam v svoji pritožbi deloma prizna. Mestno županstvo mu je ukazalo, da mora leseno šupo podreti, ter predlaga, da se pritožba Janeza Puca kot neutemeljena, odkloni. — V debati, katera se je na to razvila, se je od raznih govornikov, posebno pa od g. načelnika stavbenega odseka povdarjalo, da je Janez Puc bil opetovano opozorjen, da svojo stavbo proti načrtu kakor tudi proti dovoljenju zida, ter da so se vsled tega sosedje pri mestni občini večkrat pritoževali, ker mu pod istimi pogoji niso stavbo dovolili. G. načelnik stavbenega odseka naznanja, da mu lesena šupa na dvorišču sploh ni bila dovoljena, kakor tudi, da se v odloku, katerega je 29. julija 1902 prejel, v zadnji točki povdarja, da ima vsake premembe na dvorišču stavbeni oblasti pravočasno naznaniti. — Po sklenjeni debati se sprejme sledeči predlog: — Pritožbi se toliko ugodí, da se nalaga županstvu, da ima izvršiti novi ogled na lici mesta ter na podlagi tega in držeč se natanjko stavbenega reda za Kranjsko izda v tej zadevi novi odlok, glede vseh drugih točk se pa pritožba Janeza Puca odkloni in istemu nalaga, da ima v teku 14 dni svojo stavbo strogo po z dne 29. julija 1902 mu izdanemu odloku izvršiti. — Ker je dnevni red končan, gospod župan sejo zaključí.

(Razglas). Podpisano mestno županstvo naznanja v smislu postave, z dne 17. jun. 1870. dež. zak. št. 21., da morajo vsi posestniki, uživalci in najemniki zemljišč, najpozneje do konca meseca aprila svoje sadno in olepšavno drevje, grmovje, seči, vrtné plotove in hišne stene, na vrtilih in vinogradih, na polju in na travnikih očistiti zapredenih gosenic, mrčesnih jaje in zapredkov, in sežgati ali kakor si bodei pokončati; nabrana gosenčja gnezda in jajca. Tudi gosenice, ako se spomladi pokažejo na drevju, grmovju in rastlinah, kakor tudi zapredki, se morajo pokončati.

Na polji se morajo črvi pri oranji ali kopanju zemlje, precej za plugom z motiko ali lopato pokončati.

Hrošči ali kebrí dokler letajo, se morajo od sadnega in olepšavnega drevja, olepšanih grmov in drevednih dreves vsaki dan, posebno v zarah urah otrsati in pokončati.

Prestopki teh predpisov se bodo kaznovali z globo od 2 do 40 kron oziroma z zaporom od 12 ur do 4 dni.

Mestno županstvo Rudolfovo,
dne 23. marca 1903.

(Razglas). Podpisano mestno županstvo naznanja v smislu postave z dne 17. jun. 1870. dež. zak. št. 20., da je prepovedano jemati ali pokončavati jajca in gnezda vseh divje živečih ptičev, izvzemši onih škodljivih plemen in vrst kakor:

Orlova plemena, Sokol selec, Sokol modronog, Sokol pritlikovec, Sokolič, Škornjak, Črni jastreb, Skopec, Kregulj, Račar, Velika uharica, Sraka, Veliki in mali srakoper, Krokav, Črna in siva vrana.

Ti škodljivi ptiči se smejo vsaki čas loviti in moriti ter je dovoljeno tudi njih jajca iz gnezda jemati in pokončavati.

Vsi drugi ptiči se ne smejo niti loviti niti moriti od 1. februarja do konca meseca avgusta.

Postovke, Sršenarje, Dreskače, Brinovke, Kose, Rujave srakoperje, Šoje, Oreharje, Dleske, Pinože, Morske konoplšice, Domače in poljske vrabce in Strnade se sme od 1. septembra do 31. januarja brez daljnega dovoljenja loviti ali moriti, ako lastnik zemljišča temu pritrdi in to pritrditev poveri župan.

Da se ptiči smejo streljati s puškami, treba je tudi pritrditve onega, kateri ima pravico do lova.

Prepovedano je ptiče loviti z oslepljenimi vabniki in zagrinjalnimi in zataknjenimi mrežami na nizkih živih plotih in grmih, kakor tudi z zanjkami. Tržiti z živimi ali mrtvimi ptiči od 1. feb. do 31. avg. je prepovedano. Ptiči, kateri se sploh ne smejo loviti, se tudi mrtvi ne smejo nikdar prodajati.

Prestopki teh določb se bodo kaznovali z globo od 2 do 40 kron, oziroma z zaporom od 12 ur do 4 dni.

Mestno županstvo Rudolfovo,
dne 23. marca 1903.

Darovi za dijaško kuhinjo v Novem mestu.

G. prof. Evg. Jarc 10 K; g. župnik Anton Dolinar 2 K; g. župnik V. Bergant 2 K; g. župnik M. Poljak 4 K; g. dekan A. Žlogar 4 K; g. župnik M. Nemanjč 10 K; g. Jos. Pavlin 1 K; g. oskrbnik Vušič 10 K; g. Sim. Bergant 7 kilogramov riža.

Prošnja. Večkrat sem se že obrnil na dobra srca, naj po svojih močeh pripomorejo, da se vzdrži dijaška kuhinja v Novem mestu. Vendar doslej še nobenkrat ni bila potreba tako velika, kakor je ravno sedaj.

Pohaja krompir in fižol, zaostali dolg znaša nad 150 K, kupiti moram krompirja in fižola, — v kasi pa ni skoraj nič. Zato lepo prosim, pomagajte mi zlajšati skrb za tiste, ki ste mi poslali lačnih ust; usmilite pa se ubogih dijakov tudi drugi. Posebno hvaležen bi bil, ako se mi pošlje krompirja in fižola. Ta ali oni morda lahko še kaj utrpi sedaj ko bode vse posajeno, naj ne pozabi naših dijakov!

Novo mesto, dne 26. marca 1903.

Dr. Jos. Marinko.

Umrli so:

19. marca: Francišek Papež, čevljar, h. št. 126, naduha, 63 let.

Loterijske številke.

GRADEC, 14. marca	16	57	71	75	4
TRST, 21. "	36	71	32	28	60
GRADEC, 28. "	70	43	86	10	39

Tržne cene dne 9. februarja 1903 v Rudolfovem.

Imenovanje	Hektl. po		Imenovanje	Hektl. po	
	K	h		K	h
Šenica	13	—	Leča	10	40
Rž	12	36	Bob	10	40
Koruzna	10	40	Ajda	10	40
Oves	06	50	Proso	11	71
Ječmen	09	76	Soršca	13	—
Krompir	05	20	Lan	—	—
Fižol	11	04	Jajca po 5 za 20 vinarjev.		
Grah	11	04			

Razglas.

Ker ni bil

občni zbor

„Slovenske posojilnice v Št. Jerneji“, dne 22. sušca sklepčen, se isti s tem po § 35 združnih pravil vnovič razglasi in sicer

dne 5. aprila

takoj po popoldanski službi božji v starem šolskem poslopji. Dnevni red ostane nespremenjen.

(81)

Načelstvo.

Proda se:

(48—4

Lep izbran krompir, seno in repa, nadalje gozd z mešanim lesom,

16 johov v obsegu. Nahaja se v občini Št. Peter pri Rudolfovem. Vpraša naj se pri oskrbnstvu grajščine Otočce.

Prostovoljna prodaja.

Na Ratežu $\frac{5}{4}$ ure od Novega mesta prodaja se lepa kmetija v obsegu 11 ha 63 arov 48 m². Travnikov, njiv in vrtov je okoli 6 ha, hoste 5 ha, nad pol hektara zrigolanega vinograda. Poslopja so v prav dobrem stanu. Hiša je zidana in z opeko krita. Cena je 9000 gld. ali 18.000 K. Polovica kupnine se mora plačati v treh mesecih, za drugo polovico pa se bode eventuelno čakalo po dogovoru. — Kdor želi kupiti, naj se oglasi pri podpisnem v Novem mestu, Veliki trg št. 93.

(88—1)

Franc Perko, trgovec.

● ● Semenj v Št. Jerneju bode ● ●

14. aprila

ker je bil navadno 12. aprila.

(91)

Županstvo Št. Jernej.

Samostansko predstojništvo v Pleterjah (Št. Jernej)

vzame v službo 14 hlapcev

proti dobri plači.

Ponudniki morajo biti lepega zadržanja in sabo prinesiti priporočilo (spričevalo) svojega gospoda župnika.

(82—1) Samost. predstojništvo.

Na Bregu št. 3. občine Zagradec se da v najem

mlin s petimi tečaji

in vodna žaga.

Tudi se vse skupaj prostovoljno prodaja. Več se izve pri

županstvu v Žužemberku.

(83)

Šunkne

s kožo 1 gld. kila, brez kože 95 kr., brez kosti s kožo 1 gld. 10 kr., plečeta brez kosti 90 kr., suho meso in slanina 80 kr., prešičevi jeziki 1 gld., glavine 45 kr.

Salame

ogrske 1 gld. 80 kr., navadne 80 kr., boljše 1 gld. in iz šunkna 1 gld. 20 kr. kila.

Klobase

male 10 kr., velike 18 kr. ena. Proti povzetju od 5 kil naprej pošilja

Janko Ev. Sirc v Kranju.

(84—1)

Stanovanje

na glavnem trgu št. 62. v Novem mestu

odda se takoj. Ono obstoji iz 4 sob, čumnate, kuhinje in vse druge shrambe. — Natančneje v hiši ravno tam.

(4—6)

UČENEC

se takoj sprejme, kateri ima veselje do pekarske obrti ter naj bode 15—16 let star. — Kje, pove upravništvo „Dol. Novic“.

(277—10)

Lepo posestvo z gostilno je na prodaj na Drski poleg Novega mesta.

Hiša ima 5 sob, klet in dve kuhinji. Poleg hiše je: pod, hlev, vodnjak, gostilniški in sadni vrt, „Lawn tennis“, njive in hosta. — Cena izve se v upravništvu „Dol. Novic“.

Hiša na prodaj!

Nova hiša, z opeko krita, v Novem mestu na trgu sv. Katarine, mej hišami g. Stefanoviča in Pintarja ležeča, katera obsega dve sobi, kuhinjo in dve kleti je takoj iz proste roke na prodaj. — Več pove lastnik Ljudevit Ferlič na Glavnem trgu številka 61.

(57—3)

UČENEC,

kateri ima veselje do mizararske obrti, od 14 let star naprej, se takoj sprejme pri Jernej Sitarju, mizarju na Drski pri Rudolfovem.

Računski sklep

okrajne bolniške blagajne v Novem mestu za čas od 1. januarja do 31. decembra 1902.

Dohodki				Stroški			
uplačani	31./12. 1902 še ne plačani	Skupaj		izplačani	31./12. 1902 še ne plačani	Skupaj	
Tekoči doneski delojemalcev	10.058 38	552 80	10.611 18	Bolniške podpore	5.065 56		5.065 56
" delodajalcev	5.029 14	276 39	5.305 53	Stroški za pokritje zdravniških računov in bolniške kontrole	2.588 17	466 84	3.055 01
Raznoteri) a) Globe	283 —		283 —	Stroški za pokritje lekarniških računov bolnišničnih računov	1.094 11	35 79	1.129 90
dohodki) b) drugi razni dohodki	— 40		— 40	in "transportov"	1.871 40	218 40	2.089 80
Obresti	601 95		601 95	Stroški za pokritje pogrebniških računov	232 —		232 —
Rezervni zaklad koncem preteklega leta			18.270 86	Stroški upravni	2.660 15		2.660 15
				Razni drugi stroški	822 38	158 30	980 68
				Današnji rezervni zaklad			19.859 82
Skupaj	15.972 87	829 19	35.072 92	Skupaj	14.333 77	879 33	35.072 92

Imovinski izkaz

Activa

z dnem 31. decembra 1902.

Pasiva

Denar v gotovini dne 31. decembra 1902	2.862 76		Neplačani) a) na zdravnika	466 84
Hranilne vloge z) a) v poštni hranilnici	230 24		b) na lekarne	35 79
tekočimi obrestmi) b) v mestni hranilnici v Novem mestu	15.733 56		c) na bolnišnice	218 40
Tirjatve na bolniških doneskih po odpisu neiztirljivih	1.912 59		Drugi dolgovi	158 30
			Današnji rezervni zaklad	19.859 82
Skupaj	20.739 15		Skupaj	20.739 15

Pregledano in sprejeto pri občnem zboru delegatov dne 29. aprila 1902.

Za načelnštvo:
Simon pl. Sladović.

Pregledano in potrjeno;
Nadzorništvo:
Rajec Alojz, Medvedšček Ludvik, Matoh Alojz.

Bilanca

posojilnice v Črnomlji, registrovane zadruga z neomejeno zavezo, za 1902.

Št.	Imetje	K	h	Št.	Dolgovi	K	h
1	Posojila	578.367	03	1	Deleži: 1824 á 4 K	7.296	—
2	Zaostale obresti posojil	12.374	14	2	Nevzdignene obresti od deležev	2.698	95
3	Pri drugih denarnih zavodih je naloženega denarja	406.822	16	3	Hranilne vloge. 1,027.417-37 K }	1,066.200	16
4	Nevzdignene obresti od denarja naloženega pri drugih denarnih zavodih za l. 1902	12.831	24	4	Kapitalizovane obresti 38.782-79 " }		
5	Vrednost hiše št. 62 v Črnomlji	60.500	—	5	Dolga na hiši je po odbitku 1901 plačanih 2088-25 K še	44.554	65
6	Vrednost posestva na Mavrlu, št. 7	4.500	—	6	Rezervni zaklad 20.445-35 K }	20.685	35
7	Inventar hiše v Črnomlji	920	—	7	Vstopnina iz leta 1902 240 — " }		
8	Inventar posestva na Mavrlu	72	35	8	Predplačane obresti posojil za leto 1903	4.531	12
9	Vrednostni papirji	44.245	—	9	Čisti dobiček	3.153	93
10	Nevzdignene obresti vrednostnih papirjev	500	—				
11	Prehodni zneski	166	97				
12	Gotovina koncem 1902	27.821	27				
Skupaj		1,149.120	16	Skupaj		1,149.120	16

Dohodki: 738.439-89 K, Izdatki: 710.618-62 K, Promet: 1,449.058-51 K.

Zadružnikov

je leta 1902 izstopilo 29, pristopilo pa 60, tedaj jih je 1280, ki imajo 1772 deležev po 4 K v znesku 7088 K.

Od čistega dobička

pr. 3153-93 K izplača se deležem 5% dividenda pr. 348-20 K, za dobre namene 430 K, ostanek 2375-73 K se porabi v delno poplačilo hišnega dolga, vsled česar se isti zniža na 42.178-92 K.

Letni račun za 1902 in to bilanco je občni zbor 19. marca 1903 enoglasno odobril.

Anton Jeršinovič l. r.,
ravnatelj.

Martin Malnerič l. r.,
odbornik.

August Kunc l. r.,
odbornik.

Karol Müller l. r.,
odbornik.

Janko Puhek l. r.,
računskega pregledovalca namestnik.

Franjo Šestina l. r.,
računski pregledovalec.

(87)

J. Morauc

(NOVO MESTO)

priporoča svojo bogato zalogo raznovrstnega manufakturnega blaga za spomladansko sezono kakor: batiste, kotone, lepo volneno blago za ženske obleke, krasne šale, dobro belo kotenino, šifon, gradelne, cvilhe itd.

Opozarjam slavno občinstvo na krasne štofe za gospode, kakor: Kamgarni, Peruwieni, Tuskini, Chevioti, nadalje novosti v kravatah, spomladanske površnike, vence s trakovi itd. itd.

Kdor si misli karkoli nabaviti za spomladansko sezono, naj se prepriča točne in solidne postrežbe v moji prodajalni. Priporočujem se z vsem spoštovanjem

Jos. Morauc.

(80-1)

Naznanilo preselitve.

Slavnemu občinstvu in preč. duhovščini vljudno naznanjam, da sem se preselil s prvim aprilom iz hiše g. Luzerja v hišo g. Fr. Pintarja, Ljubljanska cesta št. 36. Priporočam svojo veliko zalogo pravih čebelnih-voščenih sveč kakor tudi najfinjšega medu za pisanje čebelj in porabo v potice, vsakovrstnih lectarskih in sladkarskih izdelkov ter zagotavljam dobro in točno postrežbo.

Se najvljudneje priporočam

Gustav Murn,

lectar in svečar Ljubljanska cesta števil. 36.

Rudolfovo.

(78-1)

Mestno županstvo

v Rudolfovem

proda

vodnjak,

kateri stoji na

glavnem trgu.

Pismene ponudbe

naj se pošljejo

podpisanemu žu-

panstvu do

15. aprila 1903.

Mestno županstvo Rudolfovo,

dne 25. aprila 1903.

(86-1)

Oznanilo.

HINKO DOLENC,

FOTOGRAF V RUDOLFOVEM

najljudneje naznanja, da pride v kratkem v Metliko, Črnomelj, Semič, Ribnico in Mokronog slikat. Priporoča se v obilen obisk ter opozarja na ugodno priliko, pustiti se slikati. Postreči hoče s popolno dovršenim delom, kakor najboljši fotograf v velikem mestu in sicer od majhnega formata do naravne velikosti, na vsako vrsto papirja, kakor tudi v barvah umetno izvršeno.

Z odličnim spoštovanjem

(77-1)

Hinko Dolenc.

P. Ladislav Hrovat-ove

Šmarnice,

Premišljevanja o Srcu Marije dobivajo se še v knjigarni J. Krajec nasl. v Novem mestu, v Katol. Bukvarni in pri „Ničmanu“ v Ljubljani, komad po 1 K 80 vinarjev, po pošti 10 vinarjev več. (79-1)

Pravo domače dobro

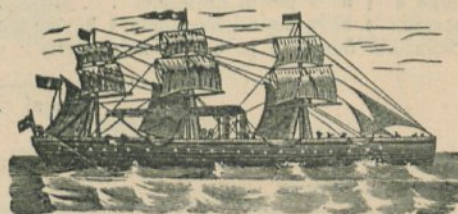

hrvatsko vino

do 300 hl, belo in črno, staro in novo dobiva se pri gospej Kamili udovi Marion, posestnici v Jaski na Hrvatskem. (85-1)

Za

v Avstriji

koncesijo-

vano

francosko prekmorsko družbo

„Compagnie generale Transatlantique“

Edina direktna in najkrajša črta

poštinih brzoparnikov, ki prevažajo zanesljivo, brez prelaganja, samo 6 dni

iz Havra v Newyork.

Za vožnje tu- in inozemskih železnic, za navadna in okrožna potovanja in prireditve romarskih vlakov, daje pojasnila in veljavne vozne liste

edina oblastveno potrjena potovalna pisarna

Ed. Šmarda

v Ljubljani, Dunajska cesta št. 6

blizu znane gostilne „pri Figabirtu“. (300-10)

Kateri deček

ima veselje do kleparskega obrta in je od 13 do 15 let star, lahko takoj vstopi pri

(90-1)

Avgustu Küssel v Rudolfovem.

Hiša na prodaj.

V Kandiji poleg Novega mesta je na prodaj novo popravljena pritlična hiša. Ista je za trgovino na najboljšem prostoru, ker je tik mosta, na razpotju treh cest. Proda se radi smrti gospodarjeve.

(89-1)

Lucija Krajec Kandija št. 31.

Dva učenca

ki imata veselje do pečarskega obrta se takoj

sprejmeta pri bratih

Appe v Kandiji števil. 51. (66-2)